

کیفیت زندگی کاری، نیاز سازمان های امروزی

محمد امین مهاجرانی* - دکتر سعید صیادی*

■ جکیده

کیفیت زندگی کاری بالا برای سازمان جهت جذب و نگه داری کارکنان لازم و ضروری است. کیفیت زندگی کاری یک برنامه جامع جهت افزایش رضایت کارکنان می باشد. در این مقاله ضمن مرور تاریخچه کیفیت زندگی کاری به توصیف آن پرداخته و سپس به برنامه های کیفیت زندگی کاری و پیوستگی آن با فعالیت های مدیریت امور کارکنان و منابع انسانی اشاره خواهد شد. در ادامه به معرفی یکی از روش های نوین در ارزیابی کیفیت زندگی کاری خواهیم پرداخت. بخش پایانی مقاله به عمل شکست برنامه های کیفیت زندگی کاری اشاره می کند.

■ تاریخچه

مطالعات در زمینه کیفیت زندگی کاری از سال ۱۹۵۰ آغاز گردید. از جمله کسانی که، به عنوان پیشرو در تحقیقات کیفیت زندگی شناخته می شوند اریک تریست^۱ و همکارانش از موسسه تاویستوک^۲ در لندن می باشند. پژوهش های آنها هم بعد فنی و هم بعد انسانی سازمان ها و چگونگی روابط بین آنها را بررسی می کرد، که باعث بوجود آمدن سیستم های تکنیکی- اجتماعی (سوسیو تکنیکال^۳) مربوط به طراحی شغل شد (فرناندز^۴، ۱۹۸۸) در سال ۱۹۶۹ نیز یک سلسله مطالعات و بررسی ها در زمینه کیفیت زندگی کاری انجام گرفت و به معطوف شدن توجهات به سوی آنچه ((کیفیت استخدام)) یا تأثیر مجموع تجربیات شغلی بر روی فرد نامیده شده بود کمک کرد. این شورو و هیجان تا اواسط دهه ۱۹۷۰ دوام یافت (ندرل^۵، ۱۹۸۳). تا اینکه اصطلاح کیفیت زندگی کاری به صورت یک اصل در سپتامبر ۱۹۷۲ اولین بار در کنفرانس بین المللی آردن در دانشگاه کلمبیا به کار برده شد که هدف این کنفرانس تبادل اطلاعات و دست یابی به یک تئوری مناسب در جهت ایجاد یک وضعیت مناسب برای ((زندگی کاری انسانی^۶)) بود (هازارد^۷، ۲۰۰۳).

1- Eric Trist

2- Tavistock

3- Socio-technical

4- Fernandez

5- Nadler

6- Humane Working

Life

7- Huzzard

* کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد واحد رفسنجان

* استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد واحد کرمان

جنبه ها را مطلوب و افزایش دهنده کیفیت زندگی در کار خود می دانند. این بدين معنی است که در دو سازمان تعريف کیفیت زندگی کاري نمی تواند دقیقا به یک معنی باشد (دیویس و دیگران^۸، ۱۹۸۴). کیفیت زندگی کاري پیشنهاد شده توسط الدن^۹ (۱۹۸۶) به عنوان اختیار می باشد در حالی که الویسون^{۱۰} (۱۹۹۲) کیفیت زندگی کاري را به عنوان آزادی در عمل بیان می نمایند و جیمز^{۱۱} (۱۹۹۲) کیفیت زندگی کاري را گسترش تعادل و برابری می داند (وايت و دیگران^{۱۲}، ۲۰۰۱). به طورکلی کیفیت زندگی کاري یک طرح و برنامه چند بعدی است که عموما به رضایت کلی از زندگی کاري و تعادل میان زندگی و کار می انجامد. رضایت از کار، تعادل زندگی و کار، فرصت هایی برای اجرآوردن، توسعه مهارت های شخصی، توجه به کارهای فردی و عملکرد کارکنان، ویژگی هایی هستند که با کیفیت زندگی کاري منطبق می باشند. به نظر می رسد اطمینان بخشیدن به کیفیت زندگی کاري یکی از بهترین راه هایی است که میتوان برای جذب و نگهداری کارکنان با ذوق و استعداد در سازمانها مورد استفاده قرارداد (مورین و مورین^{۱۳}، ۲۰۰۲).

برنامه های کیفیت زندگی کاري

برنامه های بهبود کیفیت زندگی کاري تلاش های جمعی مدیریت و کارکنان به منظور بهبود کارایی و شرایط زندگی کاري می باشد (جزئی^{۱۴}، ۱۳۷۸). به عقیده مولمن برنامه های بهبود کیفیت زندگی کاري معمولا با خود شغل، طراحی آن و نیاز های شغلی، محیط کاری، فرآیند تصمیم گیری و موقعیت های شغلی در سازمان در ارتباط است (مولمن^{۱۵} و نیپس، ۱۹۹۸). گودمن^{۱۶} ذکر شده در (ابطحی و کاظمی^{۱۷}، ۱۳۷۹) برنامه های بهبود کیفیت زندگی کاري را تلاش برای بازسازی ابعاد چندگانه سازمان و تشکیل یک سازوکار که تغییرات را در طی زمان معرفی و حفظ میکند، بیان می نماید. برنامه های کیفیت زندگی کاري ممکن است در کل سازمان مطرح گردد یا محدود به واحدهای خاصی نظیر یک بخش، یک کاخانه یا یک قسمت شود.

مدیریت منابع انسانی و کیفیت زندگی کاري

مفاهیم و تئوری های مدیریت را می توان بر اساس موضوع نگرش به دو شاخه اصلی به نام های مدیریت رفتار سازمانی و مدیریت منابع انسانی تقسیم نمود. این شاخه ها مرتبط و مکمل یکدیگر می

مفهوم کیفیت زندگی کاري

کیفیت زندگی کاري یک مفهوم وسیع همراه با ادراکات متفاوت در خصوص آن است. بسیاری از روانشناسان و کارشناسان مدیریت در مشکل بودن دادن یک تعريف واضح از واژه کیفیت زندگی کاري هم عقیده می باشند. به عقیده دیویس و دیگران کیفیت زندگی کاري بوسیله آن جنبه هایی از شغل تعريف می شود که اعضای سازمان آن

محیط کار اتخاذ سیاست ها و رویه هایی را توجیه می نماید که موجب میشوند کار به گونه ای طراحی شود که از یکتواختی آن کاسته و به تنوع و محرك بودن آن برای کارکنان افروزد گردد. همچنین تحولات بنیادین در عرصه سازمان ها در دهه های اخیر چنان پر شتاب بوده، که مدیریت سازمان ها را پیچیده تر از قبل نموده است. در سازمان ها نقش نیروی انسانی در تمام عرصه های فعالیت مهم شناخته شده است و لذا مهم ترین مولفه در فرایند کار، انسانها هستند که تصمیم ها را اتخاذ کرده و سپس آنها را به اجراء در می آورند. تامین اهداف سازمان ها به میزان مطلوب، مستلزم استفاده صحیح از قابلیت ها و توانایی های نیروی انسانی و همچنین فراهم آوردن امکانات و محیط کار با کیفیت برای پرورش استعداد آنهاست. افزایش کیفیت زندگی کاري باعث ایجاد روحیه بهتر، انگیزه قویتر و اعتماد بیشتر کارکنان می شود.

- 8- Davies, L.E., Levine, M.F. and Taylor, J.C
- 9- Elden
- 10- Alvesson
- 11- James
- 12- Waytt, Tomas. A and

- Chay Yue Wah
- 13- Morin and morin
- 14- Molleman, E and Niepce, W
- 15- Goodman

نیاز به تحلیل شغل های جدید را پدید می آورند

روابط کار: اتحادیه ها می توانند در برنامه های کیفیت زندگی کاری نقش مهمی ایفا کنند. این برنامه ها اغلب، تغییر در شرط های استخدامی را لازم می سازند و از این رو به مذاکره میان اتحادیه ها و مدیریت سازمان موکول می شود

بهداشت و ایمنی: بسیاری از برنامه ها که برای بهبود کیفیت زندگی کاری برپا می شوند بر وضعیت بهداشت و ایمنی نیز اثر می گذارند. شغلها بی را در نظر بگیرید که کارکنان شاغل در آنها به دلیل افسردگی کم بازده می شوند. در این موارد، برنامه های کیفیت زندگی کاری افسردگی را کاهش می دهد و در نتیجه به کاهش حادثه هادر کار نیز می انجامد. آموزش و بالندگی و برنامه ریزی منابع انسانی: برنامه کیفیت زندگی کاری، بر برنامه ریزی امور کارکنان و منابع انسانی نیز اثر می گذارند. چون از راه این برنامه ها از میزان غیبت و ترک خدمت کاسته می شود، بنابراین نیاز به منابع انسانی نیز کاهش می یابد. از سوی دیگر، نیازهای آموزشی، دست کم در آغاز کار، ممکن است فزوئی یابند. این موضوع بویژه در مورد سرپرستانی که به دلیل اجرای برنامه های کیفیت زندگی کاری باید با نشانه های سرپرستی تازه سازگاری یابند مصدق دارد. برنامه کیفیت زندگی کاری به طور معمول بر شغل های سرپرستان رده اول که همکاری شان برای کامپیوچر برنامه ها بسیار ضروری است اثر می گذارد (دولان، ترجمه فارسی، ۱۳۷۶).

روش نوین در ارزیابی کیفیت زندگی کاری
عوامل متعددی در داخل و خارج محیط کاری وجود دارند که
کیفیت زندگی کاری را تحت تاثیر قرار می دهند. در هر صورت کانون

باشد. انسان موضوعی است که در کانون توجه نگرش روابط انسانی در مدیریت قرار می گیرد. شاخت و تغییر رفتار فردی، گروهی و سازمانی در حوزه مدیریت رفتار سازمانی قرار می گیرد در حالی که مدیریت منابع انسانی: انسان را به عنوان یک عامل حیاتی و ممتاز برای بقا، رشد، رقابت و برتری سازمانی مدنظر قرار می دهد (آمسترانگ^{۱۶}، ۲۰۰۶). و از آنجایی که کیفیت زندگی کاری نمایانگر نوعی فرهنگ سازمانی یا شیوه مدیریت است که کارکنان بر اساس آن احساس مالکیت، مستولیت و عزت نفس می کنند و به آنها به عنوان یک عامل حیاتی در رشد و بقای سازمانی توجه می شود در نتیجه می توان گفت کیفیت زندگی کاری در حوزه مدیریت منابع انسانی قرار می گیرد. همچنین موقوفیت مدیریت منابع انسانی در ارزیابی و تعیین عواملی که کارکنان را تحت تأثیر قرار می دهد و همچنین به توانایی وی در حل مسائل و مشکلات کارکنان و افزایش رضایت آنها بستگی دارد. در واقع مدیریت منابع انسانی می تواند از طریق افزایش رضایت و انگیزش کارکنان باعث افزایش بازده کاری آنها شود که این خود باعث دست یافتن به کیفیت زندگی کاری بالاتری می شود. (میلر^{۱۷}: ۲۰۰۸)؛ و با توجه به این که مدیریت منابع انسانی دارای جنبه های سخت و نرم می باشد و جنبه های سخت مدیریت منابع انسانی به انسان به شیوه ای عقلایی همانند سایر عوامل اقتصادی تأکید می کند، و با فلسفه مبتنی بر کسب و کار سازگار است که تأکید می کند کارکنان را باید جزوی مدیریت کرد تا بتوان از آنها ارزش افزوده حاصل نمود؛ در حالی که جنبه های نرم مدیریت منابع انسانی از مفاهیمی چون مکتب روابط انسانی، تأکید بر ارتباطات، انگیزش و رهبری ریشه و نشأت گرفته است و عبارت است از با کارکنان مثل دارایی های با ارزش رفتار کردن و تعهد، سازگاری و مهارت های آنها را موجب و منبع مزیت رقابتی دانستن (آمسترانگ^{۱۸}، ۲۰۰۶) است بنابراین می توان گفت که کیفیت زندگی کاری جزء جنبه های نرم مدیریت منابع انسانی می باشد. برنامه های کیفیت زندگی کاری بر چندین فعالیت مدیریت امور کارکنان و منابع انسانی اثری چشمگیر دارند که از این فعالیت ها می توان موارد زیر را نام برد:

کارمندیابی و گزینش: فعالیت های جذب و انتخاب کارکنان اغلب به طور مستقیم از برنامه های کیفیت زندگی کاری که غیبت و ترک خدمت را کاهش می دهند اثر می پذیرند. هرگاه نرخ غیبت یا ترک خدمت بالا باشد، سازمان ناچارند شماری شتری داوطلب خدمت پیدا کنند و از میان آنها برگزینند. یک برنامه کیفیت زندگی کاری (مانند برنامه پرورش کارراهه شغلی) که غیبت از کار و ترک خدمت را کاهش می دهد بروظیفه به کارگماری کارکنان اثر مثبت خواهد داشت.

تحلیل شغل: هنگامی که برنامه برای تغییر شغل ها و با هدف بهبود کیفیت زندگی کاری به اجراء آیند، مقصود ها، وظیفه ها و بویژگی های شغل ها نیز اغلب دستخوش دگرگونی می شود. که این دگرگونی ها

- ۶- ضرایب شاخص های روش گینی برای کل سازمان
 ۷- به ترتیب وزن اختصاص داده شده به شاخص ها و ضرایب روش
 گینی آنها (پیراسته، ۱۹۹۲).

موانع برنامه های کیفیت زندگی کاری
 حداقل سه مانع اساسی برای برنامه های کیفیت زندگی کاری
 می توان بیان نمود که عبارتند از:

- ۱- تقدم رشد مالی: موضوع و مشکل اساسی تقدم رشد مالی در تعیین ارزش هایی نظیر سلامت و رفاه اجتماعی می باشد.
- ۲- نیاز به کنترل عملکرد کارکنان توسط مدیریت در حالی که در اعتماد کردن، دادن اختیار برای تصمیم گیری به کارکنان و سهیم کردن آنها در اطلاعات و قدرت تردید دارند.
- ۳- بسیاری از کارکنان نسبت به خود گردانی و استقلال درونی، جوابگویی و مسئولیت داشتن در کار دلهره دارند و همین امر باعث می شود در انجام رساندن تصمیمیات و تعاملات خویش بی میل شوند (مورین و مورین، ۲۰۰۲).

علاوه بر موانع ذکر شده عواملی مانند مداخلات نامناسب، مداخلات ضعیف، عدم حمایت مدیریت سطح بالا، مقاومت مدیریت سطح متوسط، فقدان استانداردهای سنجش بهره وری و دوام تغییرات به عنوان مهمترین موانع برنامه های کیفیت زندگی کاری بیان شده اند (ابطحی و دیگران، ۱۳۸۳).

■ نتیجه گیری

در دنیای متغیر و با تکنولوژی بالای امروزی، دیگر محیط کاری با آنچه در گذشته بوده است بسیار متفاوت می باشد. زیرا که امروزه کارکنان به دنبال سازمانهایی هستند که دارای موقعیت ها و فرصت های بهتری برای آنها باشند؛ در نتیجه سازمانها نباید تنها به دنبال راه هایی باشند که کارکنان لایق را استخدام کنند، بلکه روش هایی را نیز باید پیدا کنند که بوانند کارکنان لایق را در سازمان نگه دارند. یکی از این روش ها توجه به کیفیت زندگی کاری کارکنان سازمان می باشد. کیفیت زندگی کاری یه قدری اهمیت و محبویت یافته که آن را می توان نهضت ایدئولوژیک نامید. سازمان هایی که بر کیفیت زندگی کاری کارکنانشان تأکید می ورزند از اثر بخشی سازمانی بیشتری برخوردارند. در نتیجه کیفیت زندگی کاری از جمله مباحث مهمی است که می تواند به سازمان، مدیریت و کارکنان جهت رسیدن به اهداف سازمانی کمک بسیاری کند و در واقع به عنوان یک نیاز برای سازمان های امروزی می باشد. میان

منابع فارسی و انگلیسی مقاله در دفتر ماهنامه موجود است.

توجه بر روی سه عامل اصلی متمرکز خواهد بود که عبارتند از ((بهرهوری کار، سهم نیروی کار و سرمایه در ارزش افزوده)). بعد از ارزیابی و سنجش این سه شاخص، توزیع الگوی آنها مورد آزمایش قرار می گیرد و روش گینی در ارزشیابی نابرابر مورد استفاده قرار می گیرد (پیراسته، ۱۹۹۲). در روش گینی، ضریب گینی و سیله اندازه گیری توزیع آماری است که در جهت اندازه گیری توزیع نابرابر درآمد و دارایی مورد استفاده قرار می گیرد و بین (۰-۱) می باشد. ضریب گینی پایین نشان دهنده توزیع برابر درآمد و دارایی و ضریب گینی بالا نشان دهنده توزیع نابرابر در آمد و دارایی افراد می باشد. (سایت علمی ویکی پدیا^{۱۸}). دلیل منطقی برای معرفی وارانه شاخص های نابرابر به صورت تجزیه و تحلیل از این واقعیت نشات می گیرد که کیفیت زندگی کاری، جامعه نیروی کار را بیش از نیروی کار منفرد در بر می گیرد. سه شاخص یاد شده با ضرایب توزیع خودشان برای هر ردیف طبقاتی، ترکیب خواهد شد. شاخص منحصر به فرد کسب شده برای مقایسه کلی کیفیت زندگی کاری، بین گروه های مختلف طبقاتی مفید است. این شاخص شباهت به اندازه گیری ترتیبی دارد و صراف برای آرایش ردیف و مرتبه کیفیت زندگی کاری در سازمان های کوچک و بزرگ مورد استفاده قرار خواهد گرفت که به صورت فرمول زیر می باشد:

علاتم اختصاری فرمول در مفاهیم زیر تعبیر می شوند:

- ۱- کیفیت زندگی کاری در سازمان های کوچک و سازمان های بزرگ
- ۲- سهم اشتغال در سازمان های کوچک و سازمان های بزرگ
- ۳- شاخص های مشترک سرمایه و کار که کیفیت زندگی کاری را اعمال می کنند

- ۴- شاخص های یکسان برای کل سازمان
- ۵- ضریب توزیع شاخص های روش گینی